

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
TERENU W REJONIE ULIC:
ŻYWICZNEJ, LIPCOWEJ I BIJASOWICKIEJ**

**Zakres prac:
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO**

Zespół autorski:

mgr inż. Adrian Luszka – nr uprawnień urbanistycznych Z-381 – projektant
mgr inż. Paweł Czuczvara – nr uprawnień urbanistycznych Z-323 – projektant
mgr inż. Katarzyna Matusiak – projektant
mgr inż. arch. Agnieszka Niezabitowska Z-322 – projektant
mgr Piotr Łuciw – specjalista ds. ochrony środowiska
mgr inż. Maciej Niżborski – asystent projektanta

Data wykonania:
10 lutego 2014 r.

Spis treści

1. Cel i zakres prognozy ze wskazaniem powiązań z innymi dokumentami	3
2. Analiza i ocena stanu środowiska z uwzględnieniem braku realizacji mpzp	4
2.1. Analiza istniejącego stanu środowiska oraz wskazanie potencjalnych zmian tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	4
2.2. Określenie, analiza oraz ocena istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.....	9
2.4. Określenie, analiza oraz ocena celów ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia opracowania mpzp, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania mpzp.....	9
2.5. Określenie, analiza oraz ocena przewidywanych znaczących oddziaływań, w tym oddziaływania bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego i długoterminowego, stałego i chwilowego oraz pozytywnego i negatywnego, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy	12
3. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji mpzp, w szczególności na cele i przedmiot obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru	17
3.1. Rozwiązania funkcjonalno – przestrzenne.....	18
3.2. Rozwiązania uwzględniające uwarunkowania ochrony środowiska.....	19
3.3. Rozwiązania uwzględniające ochronę dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	20
3.4. Rozwiązania uwzględniające ochronę różnorodności biologicznej	21
3.5. Rozwiązania uwzględniające ochronę krajobrazu	22
4. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie mpzp wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.....	22
5. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.....	22
6. Informacje o przewidywanych metodach analizy realizacji postanowień mpzp oraz częstotliwości jej przeprowadzania.....	23
7. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	24
8. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.....	24

1. Cel i zakres prognozy ze wskazaniem powiązań z innymi dokumentami

Obowiązek wykonania prognozy oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (mpzp) wynika z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1235 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o udostępnianiu informacji. Wymóg opracowania prognozy na etapie sporządzania mpzp jest konsekwencją przyjętego rozwiązania, według którego sporządzenie lub zmiana przyjętego programu, planu, strategii wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji celem prognozy jest: analiza oraz ocena środowiska przyrodniczego ze wskazaniem istniejących problemów ochrony środowiska na obszarze planu, a także przewidywanych znaczących oddziaływań na środowisko, przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na obszar Natura 2000 a także na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu (projektu mpzp) oraz rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy. Opracowany dokument wskazuje rozwiązania planistyczne wynikające z projektu planu miejscowego na podstawie identyfikacji i oceny przewidywanych oddziaływań (prognozowanego wpływu) jako skutków ustaleń tego dokumentu na biotyczne i abiotyczne elementy środowiska oraz ludzi.

Niniejsze opracowanie wykonano w celu sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w związku z Uchwałą Nr II/11/2010 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic: Żywicznej, Lipcowej i Bijasowickiej. Prognoza oddziaływania na środowisko odnosi się do obszaru położonego w południowej części miasta Bieruń, w dzielnicy Bijasowice, obejmującego powierzchnię 7,902 ha.

Podstawą sporządzenia prognozy był projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Opracowanie prognozy zostało wykonane w granicach określonych mpzp. Załącznikiem do prognozy jest rysunek w skali 1:1000.

Niniejszy dokument sporządzono kierując się wymogami określonymi w art. 51 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji.

2. Analiza i ocena stanu środowiska z uwzględnieniem braku realizacji mpzp

Przedstawiona w tej części analiza obejmuje następujące zagadnienia:

- 1) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- 2) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- 3) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- 4) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- 5) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

2. 1. Analiza istniejącego stanu środowiska oraz wskazanie potencjalnych zmian tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Położenie

Bieruń leży w południowo-wschodniej części województwa śląskiego, w powiecie bieruńsko-lędzińskim. Miasto tworzą następujące jednostki: Bieruń Stary, Bieruń Nowy, Ściernie, Jajosty, Bijasowice i Czarnuchowice. Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski J. Kondrackiego (Kondracki 2011) omawiany teren położony jest na obszarze podprovincji Podkarpacie, w makroregionie Kotliny Oświęcimskiej (mezoregion Równina Pszczyńska 512.21). Bieruń leży w granicach występowania utworów miocenu zapadliska przedkarpackiego należących do głównych jednostek strukturalnych regionu górnej Wisły.

Klimat

Zgodnie z podziałem rolniczo-klimatycznym Polski R. Gumińskiego omawiany fragment miasta Bieruń położony jest w dzielnicy częstochowsko-kieleckiej. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi 7 – 8°C. Czas trwania okresu wegetacyjnego to 220 dni. Pokrywa śnieżna zalega na tym obszarze około 75 dni w roku. Średnioroczne sumy opadów wynoszą około 750 mm. Najwyższe sumy opadów notuje się tu w czerwcu (97 mm), a najniższe w lutym (38 mm). Warunki anemologiczne kształtowane

są przez ogólną cyrkulację atmosferyczną, w ciągu roku przeważają wiatry południowo-zachodnie (24 %) i północno-zachodnie (16 %), największe średnie prędkości (większe od 3 m/s) były charakterystyczne dla wiatrów południowo-zachodnich i zachodnich. Znamienny jest tutaj duży udział ciszy, w ciągu roku notuje się ich 19,4%, a w lecie ponad 20%.

Morfologia i hydrografia

Obszar objęty opracowaniem wykazuje nachylenie w kierunku południowo-wschodnim w dno doliny rzeki Młynówki. Rzędne terenu wahają się od 243 m n.p.m. w północno-zachodniej części terenu do 235 m n.p.m. w południowym fragmencie. Obszar drenowany jest przez rów prowadzący wody w kierunku wschodnim do Potoku Bijasowickiego.

Warunki gruntowo-wodne (budowa geologiczna, warunki hydrologiczne, górnictwo, kopaliny)

Podłoże geologiczne omawianego terenu zbudowane jest z węglonośnego karbonu zalegającego pod warstwą utworów kenozoicznych. Warstwy młodsze reprezentowane są głównie przez czwartorzędowe plejstocenijskie piaski i żwiry lodowcowe i wodnolodowcowe oraz gliny zwałowe (północno-zachodni fragment obszaru).

Cały omawiany teren położony jest w granicach obszaru górniczego KWK „Piaś”. Przedmiotem eksploatacji są pokłady węgla udokumentowane w utworach karbonu. Analizowany obszar znajduje się w granicach Terenu Górniczego "Bieruń II", w obrębie którego zwierciadło wody gruntowej stabilizuje się na głębokości 1m-1,5m pod powierzchnią terenu. Nie przewiduje się znacznych obniżień terenu (osiadanie terenu do 0,5 m). Występowanie wstrząsów parasejsmicznych o przyspieszeniu do 200 mm/s².

Powierzchnia ziemi i gleby

Na omawianym obszarze występują przede wszystkim gleby bielcowe, wykształcone na podłożu piaszczystym lub gliniastym. Dominującym kompleksem gleb ornich jest kompleks żytni słaby, gleby te należą głównie do V i VI klasy bonitacyjnej – południowa część obszaru opracowania oraz kompleks żytni dobry – IVa, i IVb klasa bonitacyjna – północna część obszaru.

Prognozowane osiadania przy płytko zalegającym zwierciadle wody może spowodować powstawanie terenów podmokłych i lokalne podtopienie i zalanie.

Biosfera

Omawiany obszar odznacza się dużym udziałem obszarów użytkowanych rolniczo. Występują tu zbiorowiska trawiaste, w dużej części przeznaczone na pastwiska i łąki kośne, a przede wszystkim liczne tereny wykorzystywane pod uprawę wraz z towarzyszącymi im nieużytkami, dla których charakterystyczne jest występowanie nitrofilnych zbiorowisk pól uprawnych, łąk i pastwisk. W uprawach zbożowych dominują zbiorowiska chwastów segetalnych gleb różnej żyzności, głównie zespół wyki czteronasiennej. W przypadku upraw roślin okopowych charakterystyczne jest występowanie zbiorowisk

synantropijnych, występują tu takie gatunki jak: chwastnica jednostronna, komosa biała, przetacznik, wilczomlec i gwiazdnica. Miedze zajmują płaty zarośli śródpolnych tworzone przez krzewy głógów, tarniny, jeżyny i dzikich róż, które stanowią niezwykle ważny element zachowania różnorodności ekologicznej na obszarach rolniczych.

Na obszarze opracowania nie występują siedliska leśne. W obszarze zabudowanym dominują wtórne zbiorowiska roślinne, gatunki obce siedliskowo wprowadzane w ogrodach i na terenach zieleni urządzonej z drzewami i krzewami owocowymi. Wzdłuż dróg i ogrodzeń występuje roślinność ruderalna. Fauna omawianego obszaru jest charakterystyczna głównie dla obszarów użytków rolnych i terenów otwartych. Występują tu liczni przedstawiciele zwierząt bezkręgowych, stawonogów (pluskwiaki, muchówki, błonkówki i chrząszcze) oraz pająki. Spotyka się tutaj również charakterystyczne dla terenów otwartych (rolniczych). Niewątpliwie najbardziej znanym przedstawicielem siedlisk otwartych jest skowronek polny, gniazdują tu również czajki, pliszki oraz kuropatwy. Spośród ssaków spotykane są takie gatunki jak: zające, sarny, myszy, norniki, jeże, krety czy ryjówki. Dominują owady, głównie chrząszcze i pluskwiaki.

Hałas, vibracje i promieniowanie

Zabudowania w granicach opracowania to głównie domy mieszkalne jednorodzinne z usługami nieuciążliwymi dla środowiska. W południowej części znajduje się zakład produkujący znicze, w wyniku działalności którego do środowiska emitowany jest hałas. Jednakże klimat akustyczny w rejonie opracowania kształtują głównie drogi łączące omawiany teren z pozostałymi częściami miasta – przede wszystkim ulica Bijasowicka, biegnąca wzdłuż południowej granicy obszaru opracowania. Zwiększony poziom hałasu notuje się tutaj przeważnie w godzinach dojazdów i powrotów do pracy mieszkańców Bierunia oraz okolicznych miejscowości, zatem w godzinach porannych (ok. 7.00 – 10.00) i popołudniowych (ok. 15.00 – 18.00).

Powietrze

Warunki aerosanitarnie na omawianym terenie są kształtowane zarówno przez czynniki zewnętrzne jak i wewnętrzne. Występująca tu zabudowa mieszkaniowa jest źródłem tzw. niskiej emisji nasilającej się w sezonie grzewczym. Zakład produkujący znicze oddziałuje również na stan i jakość powietrza atmosferycznego, wprowadzając gazy i pyły do powietrza ze źródeł grzewczych i technologicznych. Przy takiego rodzaju działalności częstym zjawiskiem jest emisja niezorganizowana, oznaczająca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza na skutek określonych operacji technicznych (np. transport) z pominięciem urządzeń do tego przeznaczonych np. emitorów. Ponadto zanieczyszczenia są tu nawiewane z terenów przyległych, jak również z emitorów zlokalizowanych bezpośrednio w granicach miasta Bieruń.

Na analizowanym terenie nie są prowadzone badania monitoringu środowiska, których wyniki mogłoby

posłużyć do szczegółowej oceny jego stanu. Spośród dostępnych danych monitoringowych dotyczących Bierunia, regularnie prowadzone są badania stanu jakości powietrza. Według informacji Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska (WIOŚ) w Katowicach w 2006 roku nie stwierdzono w Bieruniu przekroczeń dopuszczalnych stężeń substancji w powietrzu, a powiat bieruńsko-lędziński został zaliczony pod kątem kryteriów ochrony zdrowia i ochrony roślin do stref kategorii „A”. Dzięki temu w świetle obowiązującego wówczas Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 87, poz. 798) nie było potrzeby podejmowania działań w celu ograniczenia emisji substancji do powietrza. W roku 2007 uzyskano podobne wyniki w zakresie oceny opartej na kryterium ochrony zdrowia (powiat bieruńsko-lędziński zaliczono do strefy bieruńsko-pszczyńskiej). Natomiast ze względu na przekroczenia dopuszczalnego poziomu benzo(a)pirenu w odniesieniu do kryterium ochrony zdrowia, obszar ten sklasyfikowano do strefy „C”, co spowodowało konieczność podjęcia działań na rzecz poprawy jakości powietrza i opracowania programu ochrony powietrza (POP) celem ograniczenia emisji tej substancji. Wyniki stężeń pozostałych substancji ocenianych z uwagi na kryterium ochrony zdrowia nie wskazywały na potrzebę opracowania POP¹. W roku 2009 zmniejszyła się emisja substancji zanieczyszczających w strefie bieruńsko-pszczyńskiej od 1 (dwutlenek węgla) do 11 % (tlenki azotu), a zwiększyła się o 2 % emisja tlenków węgla. W roku 2009 ponownie wystąpiły przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu w strefie bieruńsko-pszczyńskiej, kwalifikujące ten obszar zgodnie z obowiązującymi przepisami² do wykonania programu ochrony powietrza. W roku 2009 nie były wykonywane inne pomiary w środowisku w ramach PMŚ pozwalające na ocenę stanu środowiska i zachodzących w nim zmian – istotne z punktu widzenia opracowania mpzp. Natomiast jak wynika z publikacji pt. „Raport o stanie środowiska w województwie śląskim w roku 2010” (WIOŚ w Katowicach 2011), w roku 2010 w stosunku do 2009 roku nastąpił wzrost emisji zanieczyszczeń do środowiska w województwie śląskim o 13,6 %. W świetle danych WIOŚ w Katowicach wzrost wielkości emisji w powiecie bieruńsko-lędzińskim dotyczył dwutlenku azotu (wzrost o 4%), tlenku węgla (wzrost o 10%), dwutlenku węgla (wzrost o 8%). W tym okresie nastąpił spadek jedynie ilości emitowanego pyłu zawieszonego o 14%. Ponadto, największy ładunek zanieczyszczeń wprowadzony z mokrym opadem, zdeponowany został do podłoża w powiecie bieruńsko-lędzińskim – 87,3 kg/ha, przy średniej dla województwa wynoszącej 72,7 kg/ha.

Najbardziej aktualnymi danymi dot. jakości powietrza atmosferycznego w województwie śląskim

¹ Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 z późn. zm.) wykonanie programu ochrony powietrza wymagane jest dla stref, w których stwierdzono przekroczenia poziomów dopuszczalnych lub docelowych, powiększonych w stosownych przypadkach o margines tolerancji, choćby jednej substancji spośród określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomu niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1031).

² Jw

(zaprezentowane poniżej, w tabeli 1) są dane pochodzące z „Jedenastej rocznej oceny jakości powietrza w województwie śląskim obejmującej rok 2012” (WIOŚ 2013) oraz publikacji pt. „Stan środowiska w województwie śląskim w roku 2012” (WIOŚ 2013).

Tabela 1. Ogólna ocena jakości powietrza w strefie śląskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia w roku 2011 i 2012.

Opracowanie własne, na podstawie informacji WIOŚ w Katowicach (WIOŚ 2012 i 2013).

Oznaczenie strefy	Wyniki oceny jakości powietrza w strefie z uwzględnieniem poszczególnych zanieczyszczeń z podziałem na klasy											
	PM10	PM2,5	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	CO	O ₃
Strefa śląska	C	C	A	A	A	A	A	A	A	C	A	C, D2

Jakość wód powierzchniowych

Badania jakości wód powierzchniowych z poprzednich lat wskazują na ogólnie zły stan czystości rzek obszaru Górnego Śląska. Rzeki przepływające przez i w pobliżu obszarów górniczych są silnie zanieczyszczone. Przykładem jest Potok Goławiecki lewobrzeżny dopływ Wisły (wschodnia część miasta, poza obszarem opracowania). Ciek ten prowadzi wody w ilości 0,3-0,8/m³ – silnie zanieczyszczone. Potok Goławiecki jest ciekim uregulowanym o sztucznym korycie. Na stan sanitarny wód rzeki wpływa szereg czynników, między innymi zrzut wód kopalnianych, odprowadzanie ścieków bytowych oraz zanieczyszczonych ścieków komunalnych. Według badań z lat 2006-2007 WIOŚ w Katowicach wody Potoku Goławieckiego zostały sklasyfikowane do V (ostatniej) klasy czystości. Natomiast badania monitoringowe z roku 2010 wykazały przekroczenie wartości granicznych boru (B) oraz ich słaby stan ekologiczny. Badania jakości wód powierzchniowych wykonywane są w ramach jednolitych części wód (JCW). W cyklu pomiarowym 2010-2012 oceniono w skali województwa 160 JCWP. Ocena stanu/potencjału ekologicznego była możliwa dla 158 JCWP (z pozostałych JCWP, w jednej oceniono tylko wskaźniki fizykochemiczne, a w drugiej tylko ichtiofaunę). Pomiary wykonane w latach 2010-2012 wykazały zły stan/ potencjał ekologiczny między innymi Mlecznej.

Projekt planu w południowej części obszaru zakłada dotychczasowy sposób wykorzystywania działek. W części północnej przewiduje się rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Na terenach antropogenicznie przekształconych wpływ na środowisko przyrodnicze braku realizacji planu miejscowego będzie znikomy. Zaniechanie realizacji planu uniemożliwi inwestowanie głównie na terenach przewidzianych pod rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, gdyż nawet w przypadku wnioskowania o ustalenie warunków zabudowy, postępowanie jest zawieszane do czasu uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ze względu na położenie w granicach terenu górniczego (art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu

i zagospodarowaniu przestrzennym, tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.), w związku z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 613 ze zm.). Na tych obszarach mogą wystąpić zauważalne skutki braku realizacji planu. Pozostaną one niezabudowane – dalej użytkowane rolniczo. W przypadku jednak zaprzestania działalności rolniczej, mogą się wykształcić określone zbiorowiska roślinne w drodze samorzutnej sukcesji (sukcesja wtórna).

2.2. Określenie, analiza oraz ocena istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Na analizowanym obszarze nie ma obiektów i obszarów chronionych, o których mowa art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 627 z późn. zm.). Najbliżej położony obszar Natura 2000 – Stawy w Brzeszczach (PLB 12009) znajduje się około 3 km na południe od granic opracowania. Z uwagi na odległość dzielącą te obszary, ale również sposób zagospodarowania obszaru opracowania (brak cennych przyrodniczo siedlisk, antropogeniczny charakter obszaru), nie stwierdzono istnienia bezpośrednich powiązań przyrodniczych między tymi obszarami.

Analiza ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przedmiotowej części Bierunia wskazuje na to, że w razie realizacji jego postanowień, nie wystąpią skutki zagrażające obszarom ochrony przyrody znajdującym się poza jego granicami.

2.4. Określenie, analiza oraz ocena celów ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia opracowania mpzp, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania mpzp

Podstawowym dokumentem określającym cele ochrony środowiska na szczeblu Unii Europejskiej jest VI Wspólnotowy Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego. W ramach tego programu wyznaczone zostały 4 podstawowe obszary priorytetowe dla polityki Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska:

- zmiany klimatu
- przyroda i bioróżnorodność biologiczna
- środowisko i zdrowie
- zrównoważone zarządzanie zasobami naturalnymi i odpadami.

W Programie ustalono, że działania w zakresie wyznaczonych 4 priorytetów powinny być realizowane

przy zastosowaniu określonych instrumentów ochrony środowiska, m in. zintegrowania zagadnień i działań w zakresie ochrony środowiska. Przepisy prawne Unii Europejskiej uwzględniają wyznaczone priorytety polityki Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska oraz określają zarówno cele, jak i odpowiednie kierunki działań. Największy wpływ na ochronę środowiska ma implementacja zapisów dyrektyw UE odnoszących się do:

- standardów emisji SO₂, NO_x, pyłu zawieszonego i dopuszczalnych emisji tych substancji przez instalacje przemysłowe, energetyczne (w tym spalarnie odpadów) oraz transport,
- zanieczyszczeń emitowanych przez silniki (samochodów, pociągów, samolotów),
- jakości wody pitnej,
- redukcji zanieczyszczeń wód powierzchniowych przez nawozy i pestycydy,
- ochrony zasobów wodnych i ekosystemów od wody zależnych,
- oczyszczania i odprowadzania ścieków,
- instalacji do przerobu lub utylizacji odpadów,
- gospodarowania odpadami przemysłowymi,
- użytkowania i składowania odpadów niebezpiecznych i toksycznych,
- opakowań i gospodarki odpadami opakowaniowymi,
- ograniczania różnych rodzajów hałasu,
- zintegrowanego zapobiegania i kontroli zanieczyszczeń oraz zarządzania ryzykiem ekologicznym,
- ochrony przyrody, w tym powstrzymania utraty różnorodności biologicznej np. poprzez stworzenie europejskiej sieci obszarów Natura 2000.

Podstawy prawne do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko zostały określone w prawodawstwie Unii Europejskiej, jak i w prawie polskim. Uwarunkowania prawne projektowanego dokumentu dotyczące celów i zasad ochrony środowiska wynikają z zapisów ustawy Prawo ochrony środowiska, rozporządzeń oraz dyrektyw, które najogólniej można określić jako przepisy o ochronie środowiska.

Przepisy prawa w Polsce pozostają w zgodności z postanowieniami unijnej Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 roku w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001) – tzw. Dyrektywa SEA.

Najważniejszym dokumentem krajowym, zawierającym cele ochrony środowiska jest Polityka Ekologiczna Państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 (PEP). Najważniejszymi celami średniookresowymi (do roku 2016 r.) zawartymi w PEP są:

- zachowanie bogatej różnorodności biologicznej polskiej przyrody na różnych poziomach organizacji: na poziomie wewnątrzgatunkowym (genetycznym), gatunkowym

oraz ponadgatunkowym (ekosystemowym), wraz z umożliwieniem zrównoważonego rozwoju gospodarczego kraju, który w sposób niekonfliktowy współistnieje z różnorodnością biologiczną,

- racjonalne użytkowanie zasobów leśnych przez kształtowanie ich właściwej struktury gatunkowej i wiekowej, z zachowaniem bogactwa biologicznego,
- racjonalizacja gospodarowania zasobami wód powierzchniowych i podziemnych w taki sposób, aby uchronić gospodarkę narodową od deficytów wody i zabezpieczyć przed skutkami powodzi oraz zwiększenie samofinansowania gospodarki wodnej,
- rozpowszechnianie dobrych praktyk rolnych i leśnych, zgodnych z zasadami rozwoju zrównoważonego, przeciwdziałanie degradacji terenów rolnych, łąkowych i wodno-błotnych przez czynniki antropogenne,
- zwiększenie skali rekultywacji gleb zdegradowanych i zdewastowanych, przywracając im funkcję przyrodniczą, rekreacyjną lub rolniczą,
- racjonalizacja zaopatrzenia ludności oraz sektorów gospodarczych w kopaliny i wodę z zasobów podziemnych oraz otoczenia ich ochroną przed ilościową i jakościową degradacją,
- poprawa stanu zdrowotnego mieszkańców w wyniku wspólnych działań sektora ochrony środowiska z sektorem zdrowia oraz skuteczny nadzór nad wszystkimi instalacjami w kraju, będącymi potencjalnymi źródłami awarii przemysłowych powodujących zanieczyszczenie środowiska,
- dążenie do spełnienia przez RP zobowiązań wynikających z Traktatu Akcesyjnego oraz z dwóch dyrektyw unijnych (Dyrektywy LCP i Dyrektywę CAFE),
- utrzymanie lub osiągnięcie dobrego stanu wszystkich wód, w tym również zachowanie i przywracanie ciągłości ekologicznej cieków,
- dokonanie wiarygodnej oceny narażania społeczeństwa na ponadnormatywny hałas i promieniowanie elektromagnetyczne oraz podjęcie kroków do zmniejszenia tego zagrożenia tam, gdzie jest ono największe, stworzenie efektywnego systemu nadzoru nad substancjami chemicznymi dopuszczonymi na rynek, zgodnego z zasadami Rozporządzenia REACH.

Spśród wymienionych celów szczególnie istotne znaczenie z punktu widzenia realizacji planu mają cele:

- uwzględniania wymogów ochrony środowiska,
- ochrony powietrza,
- racjonalnego gospodarowania odpadami,
- ochrony wód przed zanieczyszczeniem.

Podsumowując, należy stwierdzić, że:

1. Cele i działania określone w dokumentach krajowych dotyczących ochrony środowiska

uwzględniają cele polityki Unii Europejskiej w tej dziedzinie oraz zawartych międzynarodowych konwencji.

2. Realizacja ustaleń projektowanego dokumentu powinna przyczynić się do osiągnięcia wymienionych celów.
3. Wyznaczone w projektowanym dokumencie zgodnie z art. 10 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 647 ze zm.) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, oparte są na normach prawa krajowego zgodnych z prawem wspólnotowym oraz międzynarodowym.

2.5. Określenie, analiza oraz ocena przewidywanych znaczących oddziaływań, w tym oddziaływania bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego i długoterminowego, stałego i chwilowego oraz pozytywnego i negatywnego, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy

Z punktu widzenia ochrony środowiska kluczowymi elementami prognozy są: identyfikacja, analiza oraz ocena znaczących oddziaływań na środowisko skutków ustaleń projektowanego dokumentu, stanowiącego miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic: Żywicznej, Lipcowej i Bijasowickiej.

Do oceny wpływu kierunków zagospodarowania przestrzennego mpzp przyjęto dwa stopnie skali:

- oddziaływanie negatywne,
- oddziaływanie pozytywne.

Odzwierciedlają one przede wszystkim charakter skutków wpływu na środowisko realizacji mpzp. Skutki te bowiem mogą być albo korzystne (pozytywne) albo niekorzystne (negatywne).

Dla określenia intensywności oddziaływania negatywnego przyjęto następujące stopnie skali:

- minimalne,
- przeciętne,
- znaczące.

Zagadnienia te przedstawiono graficznie na rysunku w skali 1:1000, stanowiącym załącznik graficzny do prognozy. Należy podkreślić, że opisane w niniejszym opracowaniu czynniki są potencjalnymi lub inaczej mówiąc – prognozowanymi oddziaływaniami, które mogą wystąpić w wyniku realizacji mpzp.

Obszar projektu planu miejscowego obejmuje powierzchnię równą 7,91 ha. W południowej części reguluje on zastany stan rzeczy, między innymi nadając terenom przeznaczenie zgodnie z ich aktualnym użytkowaniem. Północna część obszaru planu przewidziana jest na rozwój zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej kosztem użytków rolnych.

Na obszarze planu nie ma form ochrony przyrody, zarówno indywidualnych jak i obszarowych. Ze względu na odległość oraz przedmiot ustaleń mpzp, nie przewiduje się jakiegokolwiek wpływu projektowanego dokumentu na obszary Natura 2000, znajdujące się poza obszarem opracowania.

Na stan środowiska, niezależnie od ustaleń projektu planu, wpływ ma działalność górnicza prowadzona przez Kopalnię Węgla Kamiennego „Piaśń”. Zgodnie z danymi dotyczącymi planowanej działalności wydobywczej na tym terenie, przewiduje się II-III kategorię szkód górniczych. Najdonioślejszymi z punktu widzenia zagospodarowania, a w szczególności zabudowy terenu – następstwami górnictwa KWK „Piaśń”, będą obniżenia terenu. Innym nie mniej istotnym skutkiem działalności górniczej może być zmiana stosunków wodnych.

Uwzględniając stan środowiska oraz planowane przeznaczenie terenów, można przyjąć, że skutki ustaleń planu będą zróżnicowane co do intensywności, zasięgu oraz wpływu na określony element środowiska. Potencjalnie realizacja planu może wpłynąć na następujące elementy środowiska oraz inne zasoby:

- różnorodność biologiczną,
- zwierzęta,
- rośliny,
- ludzi,
- wodę,
- powietrze,
- powierzchnię ziemi,
- krajobraz,
- klimat,
- zasoby naturalne,
- zabytki,
- dobra materialne.

Różnorodność biologiczna

Konsekwencją realizacji planu miejscowego może być rozwój obiektów negatywnie wpływających na różnorodność biologiczną. Przewiduje się, że bezpośrednimi czynnikami powodującymi zmniejszenie różnorodności biologicznej będą między innymi: roboty ziemne, zabudowa i grodzenie terenu oraz usuwanie roślinności. Są to zmiany w danym ekosystemie, zachodzące zarówno w obrębie

biotopu, jak i biocenozy.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania planu, takie jak:

- niewielka powierzchnia (7,91 ha),
- stan środowiska przyrodniczego (brak cennych zasobów przyrody, obszarów chronionych),
- istniejące zainwestowanie terenów (południowa część planu),
- obowiązek kompensacji przyrodniczej w postaci pozostawienia obszaru wolnego od zabudowy oraz jego zagospodarowania zielenią – ustalona powierzchnia biologicznie czynna dla terenów przewidzianych pod zabudowę wynosząca 40%,
- postawienie terenów przyrodniczych w północnej i północno-zachodniej części planu (rów odwadniający, pasy technologiczne od napowietrznych linii energetycznych),

prognozuje się niewielki wpływ na różnorodność biologiczną. Zaznaczyć należy, że negatywne skutki w odniesieniu do różnorodności biologicznej ma również dotychczasowe intensywne użytkowanie rolnicze. Ten rodzaj oddziaływania jest oddziaływaniem negatywnym, długotrwałym i pośrednim.

Zwierzęta i rośliny

Występowanie określonych gatunków zwierząt i roślin oraz ich liczba (suma) decydują o bioróżnorodności danego obszaru. Oddziaływanie realizacji mpzp na różnorodność biologiczną jest jednocześnie oddziaływaniem na zwierzęta i rośliny, dlatego można przyjąć, że realizacja mpzp wpłynie na zwierzęta i rośliny w podobny sposób jak na różnorodność biologiczną.

Ludzie

Prognozuje się wpływ realizacji planu na ludzi obejmujący pośrednie skutki ustaleń planu, takie jak: emisja pyłów i gazów związana z wykonywaniem robót budowlanych (oddziaływanie chwilowe i lokalne, ustąpi po wykonaniu robót) oraz użytkowaniem obiektów budowlanych (oddziaływanie stałe w długim okresie czasu, negatywne, lokalne). Uwzględniając pochodzenie (źródła) zanieczyszczeń, do najbardziej rozpowszechnionych substancji, które mogą być emitowane w granicach obszaru opracowania, należy zaliczyć: dwutlenek azotu (NO_2), dwutlenek siarki (SO_2), tlenek i dwutlenek węgla (CO , CO_2) oraz pył zawieszony (PM_{10}). Realizacja ustaleń planu w nieznaczny sposób może przyczynić się do zwiększenia ruchu komunikacyjnego na drogach w obszarze planu, co będzie związane z obsługą nieruchomości planowanych do zabudowy.

W celu ograniczenia negatywnych skutków spowodowanych realizacją planu, projekt tego dokumentu wprowadza obowiązek stosowania proekologicznych, wysokosprawnych źródeł energii cieplnej.

Projekt mpzp nie zawiera ustaleń (rozwiązań), które mogłyby spowodować bezpośrednie oddziaływanie na zdrowie ludzi.

Woda

Prognozuje się, że najważniejszym czynnikiem planu mającym wpływ na wody powierzchniowe

i podziemne, będzie zabudowa terenu, która może przyczynić się do przyspieszenia i zwiększenia odpływu wód z obszarów objętych zabudową, spowodowanego zmianą pokrycia (zmniejszenie współczynnika szorstkości) terenu i uszczelnieniem podłoża. Będzie to oddziaływanie stałe, lokalne, o minimalnym wpływie na środowisko po skanalizowaniu obszaru planu i rozpoczęciu odprowadzania wód opadowych i roztopowych w sposób zorganizowany. Biorąc pod uwagę lokalizację w granicach opracowania rowu melioracyjnego, można wstępnie założyć, że nadmiar wód opadowych i roztopowych będzie odprowadzany do tego urządzenia wodnego.

Jednym z najważniejszych, ale potencjalnych zagrożeń dla wód powierzchniowych i podziemnych jest dopuszczenie w projekcie planu lokalizowania zbiorników bezodpływowych. Wskazane tymczasowe rozwiązanie w zakresie odprowadzania i gromadzenia ścieków nie zapewniają ich właściwej kontroli i stwarzają ryzyko zanieczyszczenia środowiska w sposób punktowy. Optymalnym rozwiązaniem gospodarki wodno-ściekowej jest skanalizowanie obszaru objętego sporządzeniem mpzp.

Powietrze

Jak wspomniano wcześniej, projekt mpzp zakłada ograniczenie emisji pyłów i gazów do powietrza poprzez stosowanie w granicach objętych jego sporządzeniem proekologicznych, wysokosprawnych urządzeń grzewczych. W takim przypadku jest mało prawdopodobny wzrost stężeń pyłów i gazów w powietrzu na etapie użytkowania obiektów, zarówno w granicach, jak i poza planem.

Mimo to, realizacja planu polegająca na zabudowie może spowodować emisję pyłów i gazów (oddziaływanie chwilowe i lokalne, ustąpi po wykonaniu robót).

Powierzchnia ziemi

Jednym ze skutków realizacji planu będzie zwiększenie powierzchni zabudowy terenu. Konsekwencją zabudowy jest ingerencja w środowisko przyrodnicze polegająca na wykonywaniu robót ziemnych, eksploatacji sprzętu oraz pojazdów mechanicznych. Tak więc w wyniku realizacji mpzp mogą nastąpić następujące zmiany w środowisku:

- usunięcie gleby na powierzchni przeznaczonej pod zabudowę, powstanie gruntów nasypowych (oddziaływanie negatywne, stałe, lecz lokalne),
- zagęszczenie podłoża,
- zmiana ukształtowania terenu (np. rzędnych powierzchni terenu),
- zanieczyszczenie gleby.

Biorąc pod uwagę powierzchnię planowanej zabudowy, prognozowane negatywne oddziaływania na środowisko będą miały charakter lokalny. Niektóre z prognozowanych zmian powierzchni ziemi, takie jak deformacja terenu, powstanie wykopów i nasypów, należy ocenić jako zmiany krótkotrwale w środowisku, które ustąpią po zakończeniu robót i docelowym zagospodarowaniu poszczególnych działek.

Krajobraz

Przekształcenia krajobrazu to na ogół jeden z bardziej zauważalnych prognozowanych skutków realizacji planu, spowodowanych zmianą funkcji terenu, zmniejszeniem powierzchni zajmowanej przez krajobraz otwarty oraz zabudową terenu, której może towarzyszyć usunięcie drzew i krzewów kolidujących z planowanym wykorzystaniem obszaru. Zmiany te wystąpią na stosunkowo niewielkiej powierzchni i będą one polegały na wprowadzeniu elementów antropogenicznych w postaci budynków oraz obiektów budowlanych, w tym elementów infrastruktury technicznej.

Negatywnym rozwiązaniem planu jest dopuszczenie zasilania elektrycznego z uwzględnieniem napowietrznych sieci elektroenergetycznych, gdyż powodują one zaburzenie ładu przestrzennego oraz pogarszają walory krajobrazu. Jednakże projekt planu nakłada obowiązek zapewnienia zasilania w energię elektryczną kablami podziemnymi.

Prognozowane zmiany krajobrazu należy określić jako negatywne, długotrwałe i lokalne.

Klimat

Ustalenia planu, a przede wszystkim rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne wskazują na możliwość niewielkich zmian w zakresie mikroklimatu spowodowane zabudową terenu. Zlokalizowanie zabudowy może przyczynić się do zmniejszenia prędkości wiatru i stagnacji powietrza oraz w określonych warunkach meteorologicznych (np. inwersja) do ograniczenia mobilności zanieczyszczeń i ich kumulacji, z czym wiąże się wzrost stężeń pyłów i gazów w powietrzu. Biorąc jednak pod uwagę powierzchnię terenów objętych zabudową, przewidywane oddziaływania można określić jako lokalne. Prognozowane zmiany to efekt negatywnego, długotrwałego i pośredniego oddziaływania skutków ustaleń planu.

Zasoby naturalne

W obszarze objętym planem miejscowym znajdują się udokumentowane złoża węgla kamiennego, będące przedmiotem eksploatacji Kopalni Węgla Kamiennego „Piast”. Realizacja planu nie będzie miała bezpośredniego wpływu na wydobycie węgla ze złoża Bieruń II.

Zabytki i dobra materialne

Projekt planu nie zakłada możliwości realizacji przedsięwzięć o dużym wpływie na stan środowiska, w szczególności mogących znacząco oddziaływać na nie. Na obszarze planu nie występują zabytki w rozumieniu ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Z uwagi na wymóg zawarty w projekcie mpzp stosowania na jego obszarze szeregu rozwiązań korzystnych dla środowiska, między innymi w zakresie emisji substancji zanieczyszczających do środowiska, realizacja planu nie wpłynie niekorzystnie na stan zabytków poza obszarem objętym opracowaniem oraz stan innych dóbr materialnych.

Reasumując, w granicach opracowania mpzp nie ma obszarów chronionych na podstawie ustawy

o ochronie przyrody. Obszary europejskiej sieci przyrodniczej NATURA 2000 występują poza terenem planu, z którym te obszary nie są bezpośrednio powiązane. Nie przewiduje się zatem oddziaływania planowanego zagospodarowania na obszary Natura 2000 i ich spójność. Inwestycje stanowiące potencjalne skutki uchwalenia mpzp, nie powinny na etapie realizacji, użytkowania i likwidacji, powodować uciążliwości dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz negatywnie oddziaływać na zdrowie ludzi.

Przeprowadzone w tym punkcie analizy pozwalają na sformułowanie generalnej oceny oddziaływania na środowisko poszczególnych terenów wyznaczonych w projektowanym dokumencie (tabela 2).

Tabela 2. Ocena wpływu na środowisko realizacji planu

Planowane zagospodarowanie przestrzenne	Ocena wpływu na środowisko planowanego zagospodarowania
WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych	Oddziaływanie pozytywne
MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	Oddziaływanie negatywne w stopniu minimalnym
MN-U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej	
RP – teren upraw polowych	
KDZ – teren dróg publicznych klasy zbiorczej	Oddziaływanie negatywne w stopniu przeciętnym
KDD – teren dróg publicznych klasy dojazdowej	
KDW – teren dróg wewnętrznych	

3. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji mpzp, w szczególności na cele i przedmiot obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

Zgodnie z przepisem art. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 z późn. zm.) pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie zespół działań obejmujących w szczególności: roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Jednocześnie, jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienia wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensacji przyrodniczej należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa.

Projekt mpzp nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja mpzp nie spowoduje całkowitej utraty zasobów przyrodniczych (elementów środowiska przyrodniczego), lecz jedynie może wpłynąć na te elementy. Wskazywanie zatem w niniejszym dokumencie działań kompensacyjnych jest nieuzasadnione.

3.1. Rozwiązania funkcjonalno – przestrzenne

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic: Żywicznej, Lipcowej i Bijasowickiej w południowej części uwzględnia dotychczasowy sposób zagospodarowania terenu, natomiast w części północnej rozwija funkcję mieszkaniową. Czynnikiem, który należy uwzględnić przy zabudowie terenu są skutki wieloletniej eksploatacji węgla kamiennego, stanowiącej źródło zmian nie tylko ukształtowania terenu, ale również – stosunków wodnych. Teren opracowania znajduje się poza obszarami przyrodniczymi podlegającymi ochronie oraz w znacznej odległości od obszarów Natura 2000.

Całkowita powierzchnia terenu objęta projektem planu wynosi 7,91 ha. Udział powierzchni biologicznie czynnych na działkach budowlanych wyniesie 40% (tereny: MN, MN-U).

Zasadnicze znaczenie odgrywa tutaj zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Projekt planu zakłada również pozostawienie niewielkiego fragmentu w rolniczym użytkowaniu. Północno-zachodnia, północno-wschodnia i środkowa część obszaru, znajduje się w zasięgu pasów technologicznych od linii energetycznych wysokiego i średniego napięcia. Sieć wysokiego napięcia (110kV) przebiega przez obszar planu w części północno-zachodniej.

Przeznaczenie obszaru planu określa tabela 3.

Tab. Nr 3. Przeznaczenie poszczególnych terenów – w świetle projektu mpzp.

Lp.	Funkcje terenów w mpzp
1.	WS – teren wód powierzchniowych śródlądowych
2.	MN – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
3.	MN-U – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej
4.	RP – teren upraw polowych
5.	KDD – teren dróg publicznych klasy dojazdowej
6.	KDW – teren dróg wewnętrznych
7.	KDZ – teren dróg publicznych klasy zbiorczej

Projekt planu miejscowego uwzględnia następujące uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego:

- Obszar Górniczy "Bieruń II";
- Teren Górniczy "Bieruń II";
- zakaz lokalizowania zabudowy odległości minimum 5 m od górnej krawędzi cieków;

- pasy technologiczne od napowietrznych linii energetycznych: wysokiego napięcia 110 kV o szerokości 30 m (po 15 m w każdą stronę od osi linii energetycznej), ustala się obowiązek ich uwzględnienia w wypadku zagospodarowywania działek, lokalizowania nowej zabudowy oraz prowadzenia robót budowlanych przy zabudowie istniejącej;
- pasy technologiczne od napowietrznych linii energetycznych: średniego napięcia 20 kV o szerokości 16 m (po 8 m w każdą stronę od osi linii energetycznej), ustala się obowiązek jej uwzględnienia w wypadku zagospodarowywania działek, lokalizowania nowej zabudowy oraz prowadzenia robót budowlanych przy zabudowie istniejącej.

Reasumując, przyjęte w planie rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne opierają się na rozpoznanych uwarunkowaniach ekofizjograficznych terenu. Są one również zgodne z polityką przestrzenną gminy określoną w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie powodują ryzyka pogorszenia stanu środowiska oraz chronionych form ochrony przyrody, znajdujących się poza granicami planu.

3.2. Rozwiązania uwzględniające uwarunkowania ochrony środowiska

W celu zapewnienia na etapie realizacji mpzp warunków ochrony środowiska, należy zastosować rozwiązania, które będą minimalizować negatywne oddziaływanie planu. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa rozwiązania w następujących dziedzinach:

- zaopatrzenia w wodę,
- unieszkodliwiania ścieków sanitarnych i przemysłowych,
- odprowadzania wód opadowych i roztopowych,
- zaopatrzenia w energię elektryczną,
- zaopatrzenia w gaz,
- zaopatrzenia w energię ciepłą,
- gospodarki odpadami.

Do najważniejszych rozwiązań służących ochronie środowiska należy zaliczyć:

- zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej;
- dopuszczenie lokalizowania indywidualnych ujęć wody;
- odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej;
- zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków powstałych na obszarze planu do rowów melioracyjnych oraz wprost do gruntu;
- dopuszczenie lokalizowania:
 - przydomowych oczyszczalni ścieków,

- zbiorników bezodpływowych;
- w wypadku technicznych możliwości nakaz podłączenia działek i budynków do sieci kanalizacji deszczowej wybudowanej do ich obsługi i/lub retencjonowanie wód opadowych i roztopowych na działce, do której inwestor posiada prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, z możliwością ich wtórnego wykorzystania;
- w wypadku braku technicznych możliwości podłączenia działek i budynków do kanalizacji deszczowej, nakaz zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na działce, do której inwestor posiada prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, poprzez: odprowadzanie ich w stanie niezanieczyszczonym do gruntu i/lub retencjonowanie z możliwością wtórnego wykorzystania;
- zasilanie w energię elektryczną:
 - wysokiego napięcia – liniami napowietrznymi lub kablami podziemnymi,
 - niskiego i średniego napięcia – kablami podziemnymi;
- zaopatrzenie w gaz z istniejącej sieci gazowej;
- dopuszczenie stosowania indywidualnych zbiorników na gaz płynny;
- dopuszczenie indywidualnego i zbiorowego zaopatrzenia w energię ciepłą;
- nakaz stosowania proekologicznych, wysokosprawnych źródeł energii cieplnej, charakteryzujących się brakiem lub niską emisją substancji do powietrza;
- na terenach: MN, MN-U dopuszczenie lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej wyłącznie o nieznacznym oddziaływaniu;
- gospodarowanie odpadami, zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013r., poz. 21 z późn. zm.), ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 1399 z późn. zm.).

3.3. Rozwiązania uwzględniające ochronę dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Na obszarze planu nie występują tereny wymagające ustaleń z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

3.4. Rozwiązania uwzględniające ochronę różnorodności biologicznej

Stosownie do wymogów art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, projekt przedmiotowego planu określa zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

Do najważniejszych ustaleń planu odnoszących się do ochrony bioróżnorodności należy zaliczyć:

- pozostawienie terenów biologicznie czynnych na działkach budowlanych – 40% (tereny: MN, MN-U);
- zakaz zabudowy w odległości minimum: 5 m od górnej krawędzi cieków wodnych;
- zakaz grodzenia terenów w odległości minimum: 1,5 m od górnej krawędzi cieków wodnych.

Ponadto istotne z punktu widzenia ochrony środowiska są następujące zapisy:

- zakaz lokalizowania inwestycji, których działalność może powodować przekroczenie dopuszczalnych norm poza działkę, do której inwestor posiada tytuł prawny, określonych w aktach wykonawczych do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm.);
- obowiązek utrzymania standardów emisyjnych przez nowe obiekty budowlane, zgodnie z aktami wykonawczymi do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm.);
- obowiązek utrzymania standardów emisyjnych przez nowe obiekty budowlane, zgodnie z aktami wykonawczymi do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1232 z późn. zm.);
- zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnych z aktami wykonawczymi do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1235 z późn. zm.), za wyjątkiem infrastruktury technicznej;
- w zakresie ochrony akustycznej na terenach: MN, MN-U ustala się maksymalny – dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB, odpowiednio jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i terenów mieszkaniowo-usługowych, zgodny z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz. U. z 2014r., poz. 112).

Przedstawione analizy wskazują, że realizacja mpzp nie spowoduje znaczących negatywnych skutków w zakresie bioróżnorodności, a ustalenia w nim zawarte w pełni zabezpieczą walory przyrodnicze tego obszaru, a także terenów przyległych.

3.5. Rozwiązania uwzględniające ochronę krajobrazu

Realizacja rozwiązań przestrzennych, zgodnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, będzie miała wpływ na krajobraz zarówno na obszarze planu, jak również (pośrednio) poza nim.

W celu zminimalizowania wpływu na krajobraz projekt mpzp określa:

- parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu poprzez wyznaczenie linii zabudowy, dopuszczalnej formy zabudowy, maksymalnej wysokości, intensywności zabudowy, czy geometrii dachu;
- tereny wolne od zabudowy (tereny oznaczone symbolami: WS, RP) oraz udział powierzchni biologicznie czynnych,
- wymóg ochrony walorów krajobrazowych poprzez np. realizację sieci elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia w wykonaniu kablowym.

4. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie mpzp wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

Z przepisu art. 51 ust. 2 pkt 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 1235 ze zm.) wynika, że rozwiązania alternatywne do rozwiązań przedstawionych w planie mają się odnosić do celów, przedmiotu obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analiz dokonanych w niniejszym dokumencie wynika, że realizacja mpzp nie będzie znacząco oddziaływać na środowisko poza obszarem jego opracowania i nie wpłynie na obszary Natura 2000.

Zatem, nie przewiduje się rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie dokumentu.

5. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

Prognozę sporządzono w oparciu o dostępne materiały źródłowe: opracowanie ekofizjograficzne, inwentaryzację przyrodniczą gminy, oględziny terenu, literaturę oraz opracowania własne. Podstawą opracowania prognozy były:

- 1) projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 2) „Opracowanie ekofizjograficzne dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Bieruń dla terenów położonych w rejonie ulic: Bijasowickiej, Lipcowej, Żywicznej i Krupniczej” wykonane przez EKOID, Katowice 2008;

- 3) Zmiana „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Bierunia”;
- 4) „Waloryzacja przyrodnicza gminy Bieruń”, Zakład Badawczo-Usługowy EKOS, Katowice 1997;
- 5) informacje i dokumenty zamieszczone na stronach internetowych: Urzędu Miejskiego w Bieruniu, Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Katowicach;
- 6) wizja lokalna;
- 7) ortofotomapy;
- 8) literatura.

Metoda zastosowana przy sporządzaniu prognozy polegała na analizie i porównaniu danych dotyczących obszaru objętego opracowaniem projektu dokumentu, syntezą wyników i sformułowaniem wniosków, założeń oraz przygotowaniem projektu rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji mpzp. W pewnym zakresie zastosowana metoda opierała się na analogii.

6. Informacje o przewidywanych metodach analizy realizacji postanowień mpzp oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Analiza realizacji ustaleń planu (monitoring planu) może stanowić ważne narzędzie oceny zmian zachodzących w środowisku na przestrzeni czasu, spowodowanych realizacją określonych kierunków zagospodarowania przestrzennego. Zmiany te można stwierdzić dysponując odpowiednimi danymi oraz opierając się na określonych wskaźnikach. Dopiero wówczas możliwe jest zmierzenie (ocena) skutków transformacji środowiska przyrodniczego. Wybierając wskaźniki do analizy skutków realizacji ustaleń planu należy wziąć pod uwagę dostępność danych oraz ich miarodajność. Często stosowanymi wskaźnikami zmian przestrzennych (poprawa, pogorszenie stanu środowiska) i ich dynamiki są:

- jakość wód powierzchniowych,
- jakość powietrza atmosferycznego,
- stan klimatu akustycznego,
- ilość ścieków wprowadzanych do odbiornika,
- dysproporcje między siecią wodociagową a kanalizacyjną,
- liczba mieszkańców obsługiwanych przez oczyszczalnie ścieków,
- udział odnawialnych źródeł energii w wytwarzaniu energii,
- udział użytków rolnych w powierzchni gminy,
- udział użytków leśnych w powierzchni gminy,

- powierzchnia i stan zachowania siedlisk przyrodniczych i obszarów chronionych w otoczeniu terenu opracowania planu,
- zmiany położenia zwierciadła wody gruntowej.

Zdecydowana większość podanych wskaźników jest jednak nieprzydatna do oceny zmian przestrzennych, które mogą wystąpić na obszarze przedmiotowego planu stanowiącego niewielki fragment miasta. Są to tereny w części zurbanizowane, uzbrojone i zagospodarowane. Nawet zieleń i wody (rów melioracyjny) ukształtowane zostały w znacznym stopniu działalnością człowieka. Na analizowanym obszarze nie ma siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie i obszarów chronionych. Ponadto zarówno istniejąca, jak i przyszła działalność możliwa na tym obszarze na podstawie ustaleń planu nie powinna oddziaływać na stan wód podziemnych i powodować zmian ich zwierciadła.

W takim przypadku w celu oceny zmian środowiska możliwych do wystąpienia w przyszłości na skutek realizacji planu, zasadne jest oparcie się na wynikach badań środowiska w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska (PMS).

7. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja mpzp nie spowoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko. Jak ustalono w rozdziale 2.5., oddziaływanie planu będzie miało charakter lokalny, a obszar objęty opracowaniem mpzp zajmuje powierzchnię 7,91 ha i nie jest terenem przygranicznym.

8. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Niniejsze opracowanie wykonano w celu sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w związku z Uchwałą Nr II/11/2010 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ulic: Żywicznej, Lipcowej i Bijasowickiej. Teren opracowania stanowi fragment miasta Bierunia, dzielnicy Bijasowice.

Dominującą funkcją obszaru opracowania jest zabudowa mieszkaniowa. Północną część stanowią grunty użytkowane rolniczo. Częściowo obszar projektu planu uwzględnia dotychczasowy sposób użytkowania terenów, ale przewiduje również nowe tereny pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną. Obszar nie jest objęty formami ochrony przyrody określonymi w art. 6 ustawy o ochronie przyrody. Prognozuje się, że realizacja planu powodować będzie minimalne i lokalne oddziaływanie. Na lokalny zasięg oddziaływania ustaleń planu wskazuje niewielka powierzchnia obszaru, antropogeniczny charakter oraz jego przeznaczenie. Nie zmienia to faktu, że niektóre ustalenia mogą być niekorzystne dla środowiska. Potencjalne oddziaływanie skutków realizacji ustaleń planu obejmuje etapy: realizacji

i użytkowania poszczególnych inwestycji. Sposobem ograniczenia niekorzystnych oddziaływań jest zastosowanie rozwiązań technicznych ochrony środowiska oraz rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, przede wszystkim poprzez pozostawienie części terenu jako biologicznie czynnego. Na obszarze planu prognozowane są szkody górnicze (II-III kategorii) skutkujące zmianą rzeźby terenu, polegającą na wystąpieniu zjawiska osiadania terenu. Istnieje również możliwość podniesienia się zwierciadła wody gruntowej i wystąpienia podtopień.

Podsumowując, przewiduje się, że realizacja mpzp wpłynie w niewielkim stopniu na stan różnorodności biologicznej na terenie opracowania i na terenach sąsiednich oraz nie będzie oddziaływać na obszary Natura 2000 i ich integralność.